

[Rytter.]

i Danmark, at det eventuelt skulde afhænge af, hvilket politisk Parti der var ved Styret, om Dødsstraf blev eksekveret eller ej, saaledes at hvis to Partier var ved Magten, skulde det ikke ske, thi de var Modstandere af Dødsstraffens Anvendelse, naar derimod to andre Partier var ved Magten, kunde Dødsdomme eksekveres. Jeg synes ikke, at vi kunde have den Situation. Og da jeg altsaa mener, at det ikke er nødvendigt for Samfundet at have Dødsstraf — Erfaringen viser i alt Fald for at udtrykke mig mildt, at Kriminaliteten ikke er vokset, hvor man er gaaet bort fra den i de Lande, som er mest ligestillet med vort —, nærer jeg den Opfattelse, at vi ogsaa kan afskaffe den.

Jeg skal omtale endnu en Strafart; det er Dagsbod. Jeg ser, det er sagt her, at Justitsministeren er gaaet over til den moderne Anskuelse, at vi skal have Dagsbøder. Om end jeg langt fra er enig med Justitsministeren, forstaar jeg de Betragtninger, der ligger til Grund derfor. Jeg haaber, at jeg ogsaa i andre Tilfælde har givet Udtryk for, at om end jeg ikke er enig i det foreslaaede, forstaar jeg dog de Betragtninger, som ligger til Grund derfor. Det er nemlig en god og rigtig Betragtning, som ligger til Grund for Forslaget her, nemlig den, at den velhavende ikke skal kunne slippe med en ubetydelig Bøde, thi saa har Bøden ingen Indvirkning paa ham, han bryder sig ikke om den, og de Folk, som ser, at han faar denne Bøde, smiler derad. Vi skulde nødig opleve, hvad der blev sagt at man oplevede i Krigens Tid, at en velhavende Mand kunde faa sine Bøder ført op paa en Maanedesregning i de Tilfælde, hvor han havde gjort sig skyldig i Overtrædelse af Automobilloven, og saa kunde Bøderne blive betalt ved Maanedens Slutning. Selve den Betragtning, der ligger til Grund for Dagsbodssystemet, er altsaa rigtig. Ikke des mindre er jeg en Modstander af det af følgende Grunde: Jeg tror, det i Virkeligheden vilde blive at skjule Vanskelighederne ved en Fiktion. Det vilde blive vanskeligere at afgøre: Hvad er Dagsboden for vedkommende Mand? Det vilde blive vanskeligere at drage den rette Grænse. Derfor vil Domstolene i Virkeligheden sige: Hvor stor en Bøde bør denne Mand have? Det vil man let blive tilbøjelig til at spørge om, og det vil gælde ikke blot Domstolene, men Politiet, eventuelt Justitsministeren. Man vil spørge: Hvad er en passende Bøde for denne Mand? Og saa kommer man f. Eks. til det Resultat, at en Bøde paa en halv Snes Tusind Kroner kunde

være passende. Derefter regner man ud, at han kan faa 5 Dage — det kunde passe med hans Formue —, altsaa sætter vi Dagsboden til 2 000 Kr. Med andre Ord, jeg tror ikke, vi kommer ind paa den matematiske Regel, Ministeren foreslaar. Ministeren paaberaaber sig — det vilde jeg ogsaa gøre i hans Sted, for det er altid et godt Argument —, at Systemet har virket godt andetsteds, nemlig i Finland. Dertil maa jeg dog sige, at jeg synes ikke, man her kan paaberaabe sig Finland, thi det System, den højtærede Justitsminister foreslaar, er jo netop ikke det finske System. Efter det finske System idømmer man Dagsbøder for alle Forbrydelser, ligegyldigt om de falder ind under Straffeloven, eller de falder udenfor denne. Man idømmer dem for alle Forhold uden Hensyn til, om det drejer sig om en formel Krænkelser eller en reel. Men det vil den højtærede Justitsminister jo ikke gøre. Den højtærede Justitsminister siger udtrykkelig — det er ogsaa dette Punkt, Kritikken i Finland har været rettet imod —, at det er urimeligt, at den velhavende Mand, som har gjort sig skyldig i en formel Forseelse, skal straffes i Forhold til sin Formue. Dette er man altsaa ogsaa begyndt at opponere imod i Finland, og selv den svenske Jurist Thyrén, som var en ivrig Tilhænger af dette System, siger, at man er gaaet for vidt i Finland. Virkningen i Finland kan man altsaa ikke paaberaabe sig, for det er ikke det finske System, Ministeren foreslaar, og for Resten er der kommet Kritik frem mod det finske System. Men saa vil Ministeren indvende: Ja, men nu gennemfører vi det finske System netop med Begrænsninger paa de Punkter, som Kritikken har været rettet imod. Men i samme Øjeblik Ministeren siger det, er han inde i nye Vanskeligheder: Hvordan skal vi her paa Rigsdagen kunne bestemme, om der med Hensyn til den ene Lov eller den anden Lov skal gælde det ene System eller det andet? Jeg vil ikke bede Ministeren svare paa staaende Fod, for det vil være umuligt. Der er visse Krænkelser f. Eks. af Automobilloven, overfor hvilke jeg er vis paa, at den højtærede Minister og jeg vil være enige om, at Dagsbodssystemet skulde gælde, saaledes naar en hensynsløs velhavende Mand kører gennem Københavns Gader med en aldeles utilladelig Fart og mærker, at der sker noget, men ikke gider se efter, hvad det er, der er sket. En saadan Mand bør selvfølgelig have den største Bøde, eventuelt Fængsel, for at vi kan undgaa den Slags Tilfælde. Men jeg tror ogsaa, at den højtærede Justitsminister vil være enig med mig om, at det samme ikke vil være Tilfældet.